

[A. C. Normann.]

Inflationen har ellers haft det ligesom synden: alle fordømte den, alligevel fortsætter den. Nu er det omvendt. Regeringen har hidtil sørget for, at den ikke fortsatte, og samtidig synes det, som oppositionen er holdt op med at fordømme den. Jeg beklager dette, for hvis vi åbner alle valgpropagandaens sluser på vid gab allerede halvandet år før det normale valgtidspunkt, tror jeg nok, at jeg på baggrund af de erfaringer, jeg allerede har gjort i det høje ting, kan sige, at så vil det gå ud over sagligheden i folketingets arbejde, og så kan dette jo i sig selv fremme den tanke, at vi måske hellere må tage valget noget tidligere.

Jeg tvivler om, at dette vil være i oppositionens interesse, og jeg er helt sikker på, at det ikke er i befolkningens interesse, hvis da i øvrigt partierne kunne vise beherskelse nok til at fortsætte det rolige, saglige arbejde i folketinget. Jeg tror, dette vil være bedst i overensstemmelse med befolkningens ønsker.

Alt i alt kan man sige, at der er grund til med fortrøstning at se den nærmeste fremtids økonomiske udvikling i møde, og sådan er jeg sikker på at erhvervslivet og befolkningen også i dag bedømmer Danmarks situation.

Hvis jeg til slut skal karakterisere situationen, som jeg føler den, vil jeg for at bruge en jævn vending sige, at der ikke længere er nerver på. Det var der tidligere, når vi diskuterede økonomiske forhold og tænkte på, hvordan udviklingen ville blive i fremtiden. Forudsat at ikke uforudsete forhold udefra forstyrrer billedet, har vi nu ro og råd til at gå videre med den langsigtede politik, som gerne skulle befæste Danmarks position som et land, der er i rolig og støt fremgang.

Niels Andersen: Da jeg i formiddags hørte på ordførerne for venstre og de konservative, fik jeg umiddelbart det indtryk, at landet var stedt i våde, at der var noget, der var galt, som øjeblikkelig skulle rettes op. Vi var i en krisesituation; det var det indtryk, disse oppositionsordførere efterlod sig. Derfor kan det vel nok være gavnligt at se på, hvilken baggrund det nu er, som vi skal føre lovgivningen videre på. Det er

nyttigt ved et folketingsårs begyndelse at gøre en slags status og se, hvordan grundlaget er for det videre virke.

Den økonomiske situation er naturligvis meget afgørende for den videre udvikling. Med henblik på Danmarks indtræden i et større markedsområde er det også aldeles afgørende, hvorledes erhvervenes stilling er over for de foreliggende opgaver. På baggrund heraf må man så skønne, hvad der er lovgivningsmagtens opgave i den bestemte situation. Den økonomiske situation skal jeg ikke grave så forfærdelig dybt i. Den er der skrevet og talt meget om, og der er ingen tvivl om hos landets befolkning, at den er så god, at man skal mange år tilbage for at finde magen til. Der er en god, stor valutareserve, vel så stor, som man ikke havde drømt om at få, i hvert fald ikke i en sådan hast, som tilfældet har været. Der er en stadig stigende opsparing, som man kun kan glæde sig over, og som danner grundlaget for øget investering i erhvervslivet, og endelig kan man glæde sig over den store beskæftigelse, der har været, idet der praktisk talt ingen arbejdsløshed er, bortset fra enkelte områder som f. eks. arbejdsløshedsøerne.

Man har til stadighed diskuteret, hvad årsagen til denne gode økonomiske stilling nu er. Jeg tror såmænd hverken, det direkte er regeringens skyld eller oppositionens skyld; det er det danske folks skyld. Jeg tror, at erhvervene har virket på en dygtig måde, og befolkningen har fået tillid til pengevesenet igen, fattet mod og udfoldet en travl virksomhed. Når der så tillige har været ført en klog politik, kan resultatet kun være godt. Altså, årsagen er det danske folk. Det har været dygtigt og står for så vidt godt rustet til de kommende opgaver. Lad os nøjes med at konstatere, at vi har en gunstig økonomisk situation, og at den er udgangspunktet for den videre udvikling. Så bliver det centrale spørgsmål: hvordan er erhvervene stillet ved at gå ind i et større markedsområde med fri konkurrence? Kan man klare det?

Jeg nævner først landbruget, som er det erhverv, der bringer den forholdsvis største del af vor valutaindtjening hjem. Dette erhverv har en enestående produktions- evne, det kan klare sig i konkurrence med